ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1943/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Νοεμβρίου 2003

για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά τις ενισχύσεις στις προαναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 47/2003 ([2]), και ιδίως το άρθρο 48,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με βάση την κτηθείσα στη διάρκεια των τελευταίων ετών πείρα, κρίνεται απαραίτητη η τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 20/98 της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 1998, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά τις ενισχύσεις στις προαναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών ([3]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 983/2000 ([4]). Για λόγους σαφήνειας και εξορθολογισμού, είναι σκόπιμο να αντικατασταθεί ο εν λόγω κανονισμός από νέο κανονισμό.

(2) Πρέπει, κατά συνέπεια, να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 20/98.

(3) Το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 προβλέπει ότι οι νέες ομάδες παραγωγών μπορούν να τύχουν μεταβατικής περιόδου πέντε το πολύ ετών για να συμμορφωθούν προς τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 11 του εν λόγω κανονισμού. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1432/2003 της Επιτροπής ([5]) καθορίζει τους όρους προαναγνώρισης των ομάδων παραγωγών.

(4) Για να ενθαρρυνθεί η δημιουργία ομάδων παραγωγών, το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 ορίζει επίσης ότι τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν στις προαναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών, κατά τη διάρκεια της πενταετίας που έπεται της προαναγνώρισης, δύο είδη ενισχύσεων. Ενισχύσεις για την κάλυψη των δαπανών σύστασης και διοικητικής λειτουργίας τους και ενισχύσεις για την κάλυψη μέρους των αναγκαίων για την αναγνώριση επενδύσεων που εμφαίνονται για το σκοπό αυτό στο σχέδιο αναγνώρισης.

(5) Για να διευκολυνθεί η ορθή εφαρμογή του καθεστώτος ενίσχυσης που αποβλέπει στην κάλυψη των δαπανών σύστασης και διοικητικής λειτουργίας, θα πρέπει να χορηγείται η ενίσχυση αυτή με τη μορφή κατ' αποκοπή ενίσχυσης. Για να τηρούνται οι δημοσιονομικοί περιορισμοί, η κατ' αποκοπή ενίσχυση πρέπει να υπόκειται σε ανώτατο όριο. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι διαφορετικές χρηματοδοτικές ανάγκες των ομάδων παραγωγών διαφορετικού μεγέθους, θα πρέπει να προσαρμοστεί η κατ' αποκοπή αυτή ενίσχυση βάσει της εμπορεύσιμης παραγωγής των ομάδων παραγωγών.

(6) Προκειμένου να διασφαλισθεί η ίση μεταχείριση μεταξύ των οργανώσεων παραγωγών που αναφέρονται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) 2200/96 και των ομάδων παραγωγών που αναφέρονται στο άρθρο 14 του ιδίου κανονισμού, η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά ([6]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 453/2002 της Επιτροπής ([7]), καθώς και στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, περί καθεστώτος ενίσχυσης των παραγωγών ορισμένων εσπεριδοειδών ([8]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2699/2000 ([9]), πρέπει να συνυπολογίζεται στη συναφή αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1433/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά τα επιχειρησιακά ταμεία, τα επιχειρησιακά προγράμματα και ταμεία και τη χρηματοδοτική ενίσχυση ([10]).

(7) Η παραγωγή που έχει διατεθεί στην αγορά στη διάρκεια ενός δεδομένου έτους μπορεί να παρουσιάσει αισθητή μείωση λόγω φυσικής καταστροφής. Για να αποφευχθεί, σε περιπτώσεις του είδους αυτού, αισθητή μείωση του ποσού της κοινοτικής ενίσχυσης που χορηγείται σε προαναγνωρισμένη ομάδα παραγωγών και να τεθεί ενδεχομένως σε κίνδυνο η λειτουργία της, κρίνεται σκόπιμο να περιοριστεί η μείωση της διατεθείσας στο εμπόριο παραγωγής η οποία λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του ποσού της ενίσχυσης. Το όριο αυτό θα πρέπει να καθοριστεί βάσει της απόδοσης και των μέσων τιμών που έχει επιτύχει η προαναγνωρισμένη ομάδα παραγωγών ή τα μέλη της στη διάρκεια των τριών ετών που προηγούνται του έτους κατά το οποίο συνέβη η φυσική καταστροφή και να καθοριστεί σε επίπεδο που να λαμβάνει υπόψη τις φυσικές διακυμάνσεις της παραγωγής λόγω κλιματικών συνθηκών.

(8) Προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή των ενισχύσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, το κράτος μέλος θα πρέπει να βεβαιωθεί ότι η χορήγηση της ενίσχυσης είναι δεόντως αιτιολογημένη, λαμβάνοντας υπόψη την ενδεχόμενη χορήγηση ενίσχυσης στο παρελθόν, για την έναρξη των δραστηριοτήτων της ομάδας παραγωγών και ενδεχόμενες μετακινήσεις παραγωγών μεταξύ ομάδων ή/και οργανώσεων παραγωγών. Τα κράτη μέλη οφείλουν επίσης να διασφαλίζουν ότι τα μέτρα ή/και οι ενέργειες που τυγχάνουν κοινοτικής χρηματοδότησης στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού δεν αποτελούν το αντικείμενο διπλής χρηματοδότησης, κοινοτικής ή εθνικής.

([1]) ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 7 της 11.1.2003, σ. 64.
([3]) ΕΕ L 4 της 8.1.1998, σ. 40.
([4]) ΕΕ L 113 της 12.5.2000, σ. 36.
([5]) ΕΕ L 203 της 12.8.2003, σ. 18.
([6]) ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 29.
([7]) ΕΕ L 72 της 14.3.2002, σ. 9.
([8]) ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 49.
([9]) ΕΕ L 311 της 12.12.2000, σ. 9.
([10]) ΕΕ L 203 της 12.8.2003, σ. 25.

(9) Σε περίπτωση συγχωνεύσεων, μπορεί να συνεχιστεί η χορήγηση ενισχύσεων στις ομάδες παραγωγών που προκύπτουν από τη συγχώνευση, ώστε να ληφθούν υπόψη οι χρηματοοικονομικές ανάγκες των νέων ομάδων παραγωγών και να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή του καθεστώτος ενίσχυσης.

(10) Η χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό πρέπει να διακόπτεται με την αναγνώριση, από το κράτος μέλος, της ομάδας παραγωγών. Εντούτοις, προκειμένου να ληφθεί υπόψη ο πολυετής χαρακτήρας της χρηματοδότησης των επενδύσεων, οι επενδύσεις που είναι επιλέξιμες για τη χορήγηση ενίσχυσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού μπορούν να συνεχιστούν στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

(11) Το άρθρο 14 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 προβλέπει ειδικό καθεστώς για την Πορτογαλία. Θα πρέπει να προβλεφθούν διατάξεις για την τήρηση του ειδικού αυτού καθεστώτος. Οι διατάξεις που καθορίζουν την αξία της διατεθείσας στο εμπόριο παραγωγής σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών ισχύουν και για την Πορτογαλία.

(12) Λαμβανομένου υπόψη του υψηλού βαθμού ευθύνης και πρωτοβουλιών που φέρουν οι ομάδες παραγωγών, πρέπει να θεσπιστούν αυστηρές διαδικασίες ελέγχου και αποτρεπτικές κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης. Για λόγους απλούστευσης και εξορθολογισμού, οι εν λόγω κυρώσεις πρέπει να εφαρμόζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1433/2003.

(13) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης νωπών οπωροκηπευτικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τους κανόνες χορήγησης της ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 στις προαναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, «διατεθείσα στο εμπόριο παραγωγή» είναι η παραγωγή των μελών μιας ομάδας παραγωγών στην κατηγορία για την οποία έχει χορηγηθεί προαναγνώριση:

i) η οποία παραδίδεται στην εν λόγω ομάδα παραγωγών και πωλείται από αυτή νωπή ή μεταποιημένη·

ii) η οποία πωλείται σύμφωνα με τη δεύτερη και την τρίτη περίπτωση του άρθρου 11 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο 3 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 με την άδεια αυτής της ομάδας παραγωγών.

Η παραγωγή περιλαμβάνει το ποσό της ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/96 και στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2202/96, το οποίο χορηγείται στις ομάδες παραγωγών για την ίδια ετήσια ή εξαμηνιαία περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 3.

Η διατεθείσα στο εμπόριο παραγωγή δεν περιλαμβάνει την παραγωγή των μελών άλλων οργανώσεων ή ομάδων παραγωγών που διατίθεται στο εμπόριο από την εν λόγω ομάδα παραγωγών σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο 3 δεύτερο εδάφιο δεύτερη και τρίτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

2. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, «αξία της διατεθείσας στο εμπόριο παραγωγής» είναι η αξία της διατεθείσας στο εμπόριο παραγωγής στο «στάδιο εξόδου από την ομάδα παραγωγών» ή, ενδεχομένως, ως «συσκευασμένο ή προετοιμασμένο αμεταποίητο προϊόν».

3. Σε περίπτωση φυσικής καταστροφής που αναγνωρίζεται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, η διατεθείσα στο εμπόριο παραγωγή θεωρείται τουλάχιστον ίση με το 70 % μιας μέσης θεωρητικής αξίας η οποία ισούται με την έκταση της προαναγνωρισμένης ομάδας παραγωγών η οποία χρησιμοποιήθηκε για την καλλιέργεια του εν λόγω προϊόντος κατά το έτος της φυσικής καταστροφής, πολλαπλασιαζόμενη με τη μέση παραγωγή και τη μέση τιμή:

— της ομάδας παραγωγών ή των μελών της όσον αφορά το εν λόγω προϊόν κατά τη διάρκεια των τριών ετών πριν τη φυσική καταστροφή, ή

— με απόφαση του κράτους μέλους, με τη μέση απόδοση και τη μέση τιμή στην ίδια περιοχή παραγωγής κατά τη διάρκεια των τριών ετών πριν από τη φυσική καταστροφή.

Άρθρο 3

Χρηματοδότηση των σχεδίων αναγνώρισης

1. Η ενίσχυση που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 χορηγείται για τις δαπάνες σύστασης και λειτουργίας της ομάδας παραγωγών ως ένα κατ' αποκοπή ποσό.

2. Το ποσό της ενίσχυσης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 καθορίζεται για κάθε ομάδα παραγωγών με βάση την ετήσια παραγωγή η οποία έχει διατεθεί στο εμπόριο και:

α) ισούται, αντίστοιχα, για το πρώτο, δεύτερο, τρίτο, τέταρτο και πέμπτο έτος με το 5, 5, 4, 3 και 2 % της αξίας της παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο και δεν υπερβαίνει το 1 000 000 ευρώ·

β) ισούται, αντίστοιχα, για το πρώτο, δεύτερο, τρίτο τέταρτο και πέμπτο έτος με το 2,5, 2,5, 2,0, 1,5 και 1,5 % της αξίας της παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο και υπερβαίνει το 1 000 000 ευρώ·

γ) δεν μπορεί να υπερβεί ένα ανώτατο όριο το οποίο για κάθε ομάδα παραγωγών ισούται με:

— 100 000 ευρώ για το πρώτο έτος,

— 100 000 ευρώ για το δεύτερο έτος,

— 80 000 ευρώ για το τρίτο έτος,

— 60 000 ευρώ για το τέταρτο έτος,

— 50 000 ευρώ για το πέμπτο έτος·

δ) καταβάλλεται δε:

— σε ετήσιες ή εξαμηνιαίες δόσεις μετά το τέλος κάθε ετήσιας ή εξαμηνιαίας περιόδου για την εφαρμογή του σχεδίου αναγνώρισης, ή

— σε δόσεις που καλύπτουν μέρος της ετήσιας περιόδου, εάν η αναγνώριση γίνει σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 πριν το τέλος της ετήσιας περιόδου.

Για τον υπολογισμό των δόσεων που μνημονεύονται στο στοιχείο δ) πρώτη περίπτωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιήσουν ως παραγωγή που διατίθεται στο εμπόριο την παραγωγή η οποία αφορά περίοδο διαφορετική από την περίοδο για την οποία καταβάλλεται η δόση και αυτό για λόγους ελέγχου. Το χρονικό διάστημα που θα παρεμβάλλεται μεταξύ αυτής της διαφορετικής περιόδου και της πραγματικής περιόδου δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τη διάρκεια της πραγματικής περιόδου.

Άρθρο 4

Ειδικά δάνεια

1. Η ενίσχυση που προβλέπεται από το άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 θα πρέπει να χορηγείται απευθείας ή μέσω πιστωτικών ιδρυμάτων υπό μορφή ειδικών δανείων για την κάλυψη μέρους των επενδυτικών δαπανών που έχουν σχέση με την εφαρμογή των μέτρων που περιλαμβάνονται στα σχέδια αναγνώρισης, τα οποία προβλέπονται από το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1432/2003.

Αποκλείονται οι επενδύσεις οι οποίες ενδέχεται να προκαλέσουν στρέβλωση του ανταγωνισμού σε άλλες οικονομικές δραστηριότητες της οργάνωσης.

2. Οι επενδύσεις που ευνοούν άμεσα ή έμμεσα τέτοιες δραστηριότητες χρηματοδοτούνται ανάλογα με το πόσο χρησιμοποιούνται για τους τομείς ή τα προϊόντα που αφορά η προαναγνώριση.

Άρθρο 5

Αίτηση για ενίσχυση

1. Κάθε ομάδα παραγωγών θα πρέπει να υποβάλλει μία και μόνο αίτηση για τη χορήγηση της ενίσχυσης που προβλέπεται στα άρθρα 3 και 4 εντός τριών μηνών από το τέλος κάθε ετήσιας περιόδου που προβλέπεται από το άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο δ).

2. Κάθε αίτηση ενίσχυσης θα πρέπει να συνοδεύεται από γραπτή δήλωση της οργάνωσης παραγωγών ότι:

α) συμμορφούται και θα συνεχίσει να συμμορφούται προς τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και (ΕΚ) αριθ. 1432/2003, καθώς και προς τον παρόντα κανονισμό·

β) ότι δεν έχει λάβει, δεν λαμβάνει και δεν θα λάβει άμεσα ή έμμεσα κοινοτική ή εθνική χρηματοδότηση για μέτρα ή/και δράσεις για τις οποίες χορηγείται κοινοτική χρηματοδότηση σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

3. Τα κράτη μέλη πρέπει να καταβάλουν την ενίσχυση εντός προθεσμίας έξι μηνών από την παραλαβή μιας πλήρους αίτησης.

Άρθρο 6

Επιλεξιμότητα

Τα κράτη μέλη αξιολογούν την επιλεξιμότητα των ομάδων παραγωγών για την ενίσχυση που προβλέπει ο παρών κανονισμός προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσο είναι δικαιολογημένη η χορήγησή της με βάση τους όρους και την ημερομηνία κατά την οποία είχε χορηγηθεί οποιαδήποτε προηγούμενη δημόσια ενίσχυση στις οργανώσεις ή ομάδες παραγωγών από τις οποίες προέρχονται τα μέλη των εν λόγω ομάδων παραγωγών, καθώς και με βάση τις μετακινήσεις των μελών ανάμεσα στις οργανώσεις και τις ομάδες παραγωγών.

Άρθρο 7

Κοινοτική ενίσχυση

Οι δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται τα κράτη μέλη για τη χορήγηση της ενίσχυσης που προβλέπεται στα άρθρα 3 και 4 είναι επιλέξιμες για ενίσχυση από το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων.

Άρθρο 8

Κοινοτική συνεισφορά

1. Η κοινοτική συνεισφορά με τη μορφή ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 3 ανέρχεται:

— στο 75 % των επιλέξιμων δημόσιων δαπανών στις περιοχές που εμπίπτουν στους στόχους 1 και 2 όπως προβλέπεται από το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου [1],

— στο 50 % των επιλέξιμων δημόσιων δαπανών στις υπόλοιπες περιοχές.

[1] ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

2. Η κοινοτική ενίσχυση που προβλέπεται από το άρθρο 4 και χορηγείται υπό τη μορφή ισοδυνάμου επιχορήγησης κεφαλαίου δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις επενδυτικές δαπάνες περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4:

— κατά 50 % στις περιοχές που εμπίπτουν στους στόχους 1 και 2, όπως προβλέπεται από το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999,

— κατά 30 % στις άλλες περιοχές.

Τα οικεία κράτη μέλη θα πρέπει να συνεισφέρουν τουλάχιστον το 5 % των επιλέξιμων επενδυτικών δαπανών που προβλέπονται από το άρθρο 4.

Οι δικαιούχοι της ενίσχυσης για τις επιλέξιμες επενδυτικές δαπάνες που προβλέπονται στο άρθρο 4 θα πρέπει να συμμετάσχουν τουλάχιστον:

— κατά 25 % στις περιοχές που εμπίπτουν στους στόχους 1 και 2, όπως προβλέπεται από το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999,

— κατά 45 % στις άλλες περιοχές.

Άρθρο 9

Συγχωνεύσεις

1. Την ενίσχυση που προβλέπεται από τα άρθρα 3 και 4 του παρόντος κανονισμού θα λαμβάνουν ή θα συνεχίσουν να λαμβάνουν οι ομάδες παραγωγών που έχουν προαναγνωρισθεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1432/2003 και έχουν προκύψει από τη συγχώνευση μιας προαναγνωρισμένης ομάδας παραγωγών βάσει αυτού του κανονισμού και μιας ή περισσοτέρων:

α) ομάδων παραγωγών που έχουν προαναγνωρισθεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1432/2003·

β) μιας ή περισσοτέρων οργανώσεων παραγωγών που έχουν αναγνωριστεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

2. Για τον υπολογισμό του ποσού της ενίσχυσης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 οι οργανώσεις παραγωγών που θα προκύψουν από τη συγχώνευση θα αντικαταστήσουν τις συγχωνευόμενες ομάδες ή οργανώσεις.

Άρθρο 10

Συνέπειες της αναγνώρισης

1. Με την αναγνώριση διακόπτεται η χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονται από τα άρθρα 3 και 4.

2. Στις περιπτώσεις υποβολής επιχειρησιακού προγράμματος σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1433/2003 το κράτος μέλος φροντίζει να μην γίνεται διπλή χρηματοδότηση των δράσεων που χρηματοδοτούνται βάσει του σχεδίου αναγνώρισης.

3. Οι επενδύσεις για τις οποίες χορηγείται ενίσχυση με στόχο την κάλυψη μέρους των επενδυτικών δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 4 μπορούν να μεταφερθούν στα επιχειρησιακά προγράμματα, υπό τον όρο ότι θα συμμορφούνται προς τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1433/2003.

Άρθρο 11

Ειδικές ρήτρες για την Πορτογαλία

Στις περιπτώσεις που οι πορτογαλικές αρχές αποδεικνύουν ότι η ενίσχυση που θα πρέπει να καταβληθεί σε μια οργάνωση παραγωγών της Πορτογαλίας βάσει του παρόντος κανονισμού, όσον αφορά ένα συγκεκριμένο έτος, είναι μικρότερη από αυτή που προβλέπεται από το άρθρο 14 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, η ενίσχυση που προβλέπεται από το άρθρο 3 παράγραφος 2 θα πρέπει να αυξηθεί κατά την έννοια των διατάξεων του προαναφερθέντος άρθρου 14.

Σε περίπτωση φυσικής καταστροφής που αναγνωρίζεται από τις πορτογαλικές αρχές, ισχύει το άρθρο 2 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού για τον υπολογισμό της αξίας της διατεθείσας στο εμπόριο παραγωγής που λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 14 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Άρθρο 12

Έλεγχοι

Με την επιφύλαξη των ελέγχων που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τον τίτλο VI του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, τα κράτη μέλη θα πρέπει να πραγματοποιούν ελέγχους στις ομάδες παραγωγών για να διαπιστώσουν κατά πόσο πληρούνται οι όροι χορήγησης της ενίσχυσης η οποία προβλέπεται από τα άρθρα 3 και 4.

Άρθρο 13

Ανάκτηση της ενίσχυσης και κυρώσεις

Η ενίσχυση ανακτάται και επιβάλλονται κυρώσεις σύμφωνα με το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1433/2003 στις περιπτώσεις που ο έλεγχος ο οποίος πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 12 του παρόντος κανονισμού δείξει:

α) ότι η αξία της παραγωγής που έχει διατεθεί στο εμπόριο είναι μικρότερη από ποσό που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό της ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 3, ή

β) ότι η ενίσχυση που χορηγείται βάσει του παρόντος κανονισμού δεν χρησιμοποιήθηκε σύμφωνα με τους ισχύοντες κανονισμούς ή με το εγκεκριμένο σχέδιο αναγνώρισης.

Άρθρο 14

Κατάργηση

Καταργείται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 20/98.

Οι παραπομπές στον καταργηθέντα κανονισμό νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 15

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Νοεμβρίου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής